

Συμβούλιο της Επικρατείας: 114/1981 (Τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΓ' 1981, σ. 484

Περίληψη: Ο υποστάς ατύχημα ησφαλισμένος του ΙΚΑ δικαιούται συντάξεως και όταν η εκ του ατυχήματος βλάβη επέφερε το αποτέλεσμα λόγω της προηγουμένης γενικωτέρας καταστάσεως της υγείας του, εκ της οποίας ουδόλως εκωλύετο εις την μέχρι τότε εργασίαν του. Οσάκις υπέστη τις ατύχημα με ποσοστόν αναπηρίας μη καθιστόν αυτόν ανίκανον προς εργασίαν βραδύτερον δε εξ άλλης αιτίας κατέστη ανίκανος προς εργασίαν δικαιούται συντάξεως αν η ανικανότης του προήλθεν προεχόντως εξ αιτίας ατυχήματος. Εν περιπτώσει πλειόνων αιτίων αναπηρίας αύτη είναι χαρακτηριστέα εν τω συνόλω ως οφειλομένη εις ατύχημα ή κοινήν νόσον με ειδικώς ητιολογημένην κρίσιν, υπό του ασφαλ. οργάνου και του Διοικ. Πρωτοδικείου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΔΙΟΝ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

Εισηγητής: κ. ΝΙΚ. ΝΤΟΥΒΑΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Ι. Μπενέκος, Ι. Φλούδας

Επειδή κατά τας διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 2 του ΑΝ 1846/1951 "περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων" (179) και του προστεθέντος εις την παράγραφον ταύτην δια του άρθρου 6 παρ.1 του Ν. 4476/1965 εδαφίου τελευταίου το δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω αναπηρίας επίδομα αναπροσαρμογής ή μερικής αναπηρίας του ησφαλισμένου συναρτάται προς την ικανότητα αυτού ν' αποκερδαίνη τα προς βιοπορισμόν του αναγκαία μέσα. Η στάθμισις δε της βιοποριστικής ικανότητας του ησφαλισμένου δέον να στηρίζεται εις υποκειμενικά κριτήρια, ήτοι εις τον εξ υποκειμένου προσδιορισμόν προς εργασίαν ικανότητός του και το εκ ταύτης δυνάμενον να επιτευχθή ελάχιστον ποσόν προσόδου εν συναρτήσει προς τας αντιστοίχους ικανότητας υγιούς ανθρώπου και όχι εις αντικειμενικά τοιαύτα σχέσιν έχοντα προς εξ αντικειμένου ιατρικόν καθορισμόν ωρισμένου ποσοστού ανικανότητος προς εργασίαν. Ούτως, εις εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν πρέπει να ερευνάται υπό των ασφαλιστικών οργάνων του ΙΚΑ εάν ο αιτούμενος την

συνταξιοδότησίν του λόγω αναπηρίας ησφαλισμένος δύναται, λαμβανομένης υπ' όψιν της μορφώσεως του και της δεξιότητός του, και εν όψει της ιατρικώς διαπιστουμένης παθήσεώς του, να αποκερδαίνη εκ της συνήθους επαγγελματικής απασχολήσεώς του ή άλλης παρεμφερούς τοιαύτης πλέον του ενός τρίτου προκειμένου περί συντάξεως αναπηρίας (εδφ. α') πλέον του τρίτου ουχί όμως και των 2/3 προκειμένου περί επιδόματος αναπροσαρμογής (εδ.β') ή του ημίσεως μετά την τοιαύτην διειτή επιδότησιν προκειμένου περί συντάξεως αναπηρίας (εδ.α') πλέον του τρίτου ουχί όμως και των 2/3 προκειμένου περί επιδόματος αναπροσαρμογής (εδ.β') ή του ημίσεος μετά την τοιαύτην διειτή επιδότησιν προκειμένου περί συντάξεως μερικής αναπηρίας (εδ.γ') εκείνου, το οποίον κερδίζει υγιής άνθρωπος εις την αυτήν περιφέρειαν της αυτής επαγγελματικής κατηγορίας να αιτιολογήται δε πλήρως ή επί των προϋποθέσεων του νόμου κρίσις των αρμοδίων ασφαλιστικών οργάνων ως και των επιλαμβανομένων σχετικών προσφυγών αρμοδίων διοικητικών πρωτοδικείων, δια παραθέσεως και αξιολογήσεως συγκεκριμένων στοιχείων περί των ανωτέρω κριτηρίων οια το είδος και αι συνθήκαι της επαγγελματικής απασχολήσεως του ησφαλισμένου η έκτασις της επιδράσεως της ιατρικώς διαπιστωθείσης παθήσεως αυτού επί την άσκησιν κατά την έννοιαν του άρθρου 28 παρ. 2 εδαφ. γ' επί τη σκέψει ότι ούτος δεν δύναται να προσπορίζεται εκ της αυτής ή παρεμφερούς εργασίας πλέον του 1/2 εκείνου όπερ κερδίζει σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος εν τη αυτή περιφερεία (Λειβαδιάς) και επαγγελματική κατηγορία. Ούτως, όμως έχουσα η προσβαλλομένη απόφασις δεν παρίσταται κατά τα εν τη ηγουμένη σκέψει, επαρκώς ητιολογημένη διότι δεν παραθέτει και περαιτέρω δεν αξιολογεί, δια συγκεκριμένων στοιχείων τας συνθήκας εργασίας του αναιρεσιβλήτου και την εν όψει των συνθηκών τούτων επίδρασιν των ιατρικώς διαπιστωθεισών παθήσεών του επί της προς εργασίαν ικανότητός του τας αποδοχάς εκ της εργασίας ταύτης ή εξ ετέρας παρεμφερούς, ας θα ηδύνατο να αποκερδαίνη ούτος εν συγκρίσει προς τας αποδοχάς υγιούς μισθωτού της αυτής μορφώσεως και επαγγελματικής κατηγορίας, ώστε να δύναται να ελεγχθή εάν η σχέσις των αποδοχών τούτων πληροί την εις ποσοστό προϋπόθεσιν του νόμου (πρβλ. ΣΕ 870/80 και αυτόθι παραπομπάς) ουδέ περιέχει σκέψιν περί του εάν η διαπιστωθείσα ασφαλιστική αναπηρία του αναιρεσιβλήτου ωφείλετο προεχόντως εις το εργατικόν ατύχημα συνεκτιμωμένης της εξ αυτού βλάβης, ή

εις τας λοιπάς κοινάς νόσους. Κατ' ακολουθίαν, η προσβαλλομένη απόφασις είναι αναιρετέα, κατά τα βασίμως υπό του αναιρεσειόντως ΙΚΑ σχετικώς προβαλλόμενα η δ' υπόθεσις ως χρήζουσα διευκρινήσεως κατά το πραγματικόν, δέον να αναπεμφθή εις αυτό δικαστήριον ίνα κρίνη ητιολογημένως κατά τα ανωτέρω περί της ασφαλιστικής αναπηρίας του αναιρεσιβλήτου ως και περί του εάν η αναπηρία αύτη είναι χαρακτηριστέα εν τω συνόλω αυτής ως οφειλόμενη εις το ατύχημα ή την κοινήν νόσον, δοθέντος ότι η περί του προέχοντος αιτίου κρίσις συναρτάται προς τας προς συνταξιοδότησιν παρά τω ησφαλισμένω χρονικάς προϋποθέσεις ως και προς το ύψος των απονεμομένων εις εκατέραν των περιπτώσεων παροχών.